

Stál voják na dešti

Jaromír Nohavica

1. Stál voják na dešti a bylo to už k ránu,
stál voják na dešti a hlídal zbrojní sklad,
stál voják, stál tam sám, přšelo do kaštanů,
malounko svítalo, šli ho už vystřídat.
2. Vzal voják samopal, dal do úst hlaveň tmavou,
a byl ten polibek hořký a ledový,
co mu tam na dešti v té chvíli táhlo hlavou,
od toho vojáka nikdo se nedoví.
3. Leží a nedýchá, liják mu ránu myje,
krev bloudí, země má, co s ní - nu jen ji ber,
je zbytečná ta krev, i voják zbytečný je,
navždycky zbytečný, navždycky dezertér.
4. A my tu sedíme a soudit by se chtělo,
tohle se nedělá, tak neumírá muž,
jenže to promoklé, to natažené tělo
nevzbudí žádný soud a žádná moudrost už.
5. Kdopak mu pomohl, kdopak mu ruku podal,
když v noci na pryčně seděl a nemoh' spát,
tak někdy cizí jsme, lhostejní jak ta voda,
a pak se na dešti zastřelí, zastřelí kamarád ...